

Եղիշե Չարենց

Հոգուս մեջ

Հոգուս մեջ իջել ու փոփել էր մի
Հիվանդոտ, հիվանդ տխրության հանգիստ:
Հաշտվել էի ու լռել էի:
Ու լուռ էր հոգիս՝ լուռ ու լռանիստ:

Եվ մեկը հանկարծ խնդաց խավարում
Դուրսը, դաշտերի մենակության մեջ:
Մեկը դաշտերում տագնապ էր փռում
Ու մութ սենյակում հսկում էի ես:

Դուրսը, դաշտերում, քրքջում էր քամին:
Ճշում էր հոգիս՝ հիվանդ ու տկար:
Ստվերները լուռ օրորվում էին:
Ու լուռ էի ես: Չկայիր: Չեկար: